

*Znám plno
vůní...*

*Pohled do historie tábornictví
nejen mezi Chřiby a Bílými Karpatami*

Letos uplyne 40 let od založení České táborské unie a 90 let od vzniku trampingu. Proto si v našem zpravodaji budeme postupně připomínat jednotlivé etapy této historie.

Šedesátá léta a vznik Ústřední táborské školy.

Pro naši generaci, narozenou těsně před, uprostřed a bezprostředně po druhé světové válce znamenají šedesátá léta významný zlom. Byl odsouzen kult osobnosti a nastalo na čas uvolnění striktního direktivního řízení společnosti. Na povrch začaly prosakovat, do té doby zcela nemyslitelné, názory a požadavky nejen ekonomického, ale i společenského charakteru. Nositeli těchto nových názorů však v té době mohl být těžko někdo jiný, než osvícenci z tehdejších mocenských struktur. I v obhájení myšlenek návratu výchovy dětí a mládeže prostřednictvím prožitků z pobytu v přírodě tak nemohl být nikdo jiný, než někdo z tehdejších politických organizací. Osvíceneckou roli tentokrát sehráli pracovníci aparátu Československého svazu mládeže, konkrétně na oddělení turistiky a sportu. Pomocí tohoto oddělení předkládá skupina nadšenců, budoucích instruktorů ústřední táborské školy příslušnému tajemníkovi ÚV ČSM návrh na zřízení školy v přírodě, lišící se zásadně od dosavadního pojetí turistiky. K odlišení od dosavadních forem turistiky byl použit pojem táborectví a táborská škola. Předložený projekt předpokládal využití osvědčených zálesáckých a sportovních prvků dřívějších organizací lesní moudrosti, Junáka, Spartakových skautů práce a historického trampingu. Pravdivé poznání vývoje a idejí těchto organizací a hnutí bylo jedno z nejdůležitějších součástí výuky. Samozřejmě byly do programu zařazeny prvky zálesáckých a táborských dovedností, poznávání a ochrana přírody, výchova prožitkem a sportovní prvky jako lukostřelba, lasování, práce s lanem, orientační sport, judo, táborská tvořivost, hra na kytaru i organizace táborských škol. Samozřejmě, že takovéto pojetí v té době narazilo na nepochopení a odpor. Největší odpor byl veden z Ústředního odboru turistiky tehdejšího ČSTV (Československý svaz tělesné výchovy, monopolní organizace sportu v tehdejší režim). Ten vytýkal projektu zejména samoučelnost výcvikových prvků, politický přístup. ÚV ČSM zase žádal k předložení texty přednášek o historii výše uvedených organizací, rozšíření o politickovychovné přednášky, používání svazácké symboliky a využití svazáckého tisku. Splnění těchto požadavků však bylo kolektivem navrhovatelů odmítnuto. Vedoucí pracovníci ÚV ČSM nakonec ustupují ve všech sporných otázkách, zůstává pouze symbolika státní vlajky. Jednání s ČSTV končí na mrtvém bodě. V létě 1964 probíhá na Slunečné pasece pod Křemešním u Pelhřimova těžce vybojovaná táborská škola, jejíž vedení si dalo za úkol vrátit mládeži mládí, navzdory všem překážkám. Táborská škola dýchá prostředím románů Jaroslava Foglara. Na pasece uprostřed lesa, kam nejde dojet autem, stojí srub a ve dvou stranách čtverce řádka stanů. Za umývárnu složí potok dole pod pasekou, voda se vozí z půl kilometru vzdálené Stříbrné studánky. V rohu paseky u táborového kruhu se leskne barevný totém. Táborská škola je krásná, ale tvrdá. Přijíždějící frekventanti jsou překvapeni a zmateni. Většina nic takového neočekávala. Někteří, kteří přijíždějí s vědomím, že jedou na svazácké školení, jsou se svou výbavou uprostřed lesů poněkud zaskočení a brzy školu opouštějí. Je však dostatek těch, kterým škola učaruje:

„ Úvodem bych chtěla říci, že když jsem jela na táborskou školu, nevěděla jsem vůbec o co jde. Proto jsem vzela s sebou knihy, abych měla alespoň nějakou zábavu. K jejich čtení jsem se ale vůbec nedostala. To je podle mého názoru velký klad, že jsme neměli čas na jiné věci a byli jsme plně zaměstnáni výukou. Velmi se mi líbilo, že lidé, kteří se v životě nikdy neviděli a možná neuvidí, vytvořili v táborské škole za pouhé dva týdny výtečný kolektiv. Náplň školy byla výborná. Nevím o ničem, co by chybělo, nebo bylo zbytečné. Naučili jsme se práci s lanem, základům sebeobranu, dozvěděli jsme se mnoho o skautingu a trampingu, výzbroji, výstroji a mnoho dalších věcech. Můj celkový dojem je nepopsatelný a jsem přesvědčena, že je to má nejlepší cesta k účelnému využití volného času mládeže.“

Táborská škola probíhala sedmáct dní, od pátečního večera dva týdny a další víkend do konce neděle. Dalšího ročníku se účastnil jak frekventant i známý písničkář Wabi Ryvola, který průběh školy vzal za námět své známé písně Sedmáct dnů.

Sedmáct dnů.

Hudba a text: Wabi Ryvola

Jak zavoláš
když ti dávno v hrdle vyschnul hlas
tvůj krk je připravený na provaz
kterej se houpá blíž a blíž
Kam zavoláš
když tvoje oči vidí pustinu
nejradši lehnul by sis do stínu
jenom kdyby tu nějaký byl

Sedmáct dnů máš v patách vostrý hochy z patroly
noc beze snů a pravou ruku furt na pistoli
v hrdle máš prach a tvůj kůň teď už neví kam má jít
máš asi strach, seš ale chlap a desperád

Jezdci jsou blíž
pustinou jenom dusot koní zní
ubal si cigaretu poslední
než zazní obávané hlas
Hands up old boy!
Bouchačku (pistoli) uchop rukou za hlaveň
ať šerif ví, že máš furt úroveň
že v očích ještě ocel máš

Kdo prohrát zná
i když měl předtím v očích temnej strach
ten právo má
aby řek šerif o něm byl to chlap
Tak naposled pohled' do (na) slunce smutným úsměvem
život je boj a tys ho předčasně prohrál

Prosinec 1964

Tábornické školy a klub malých táborníků.

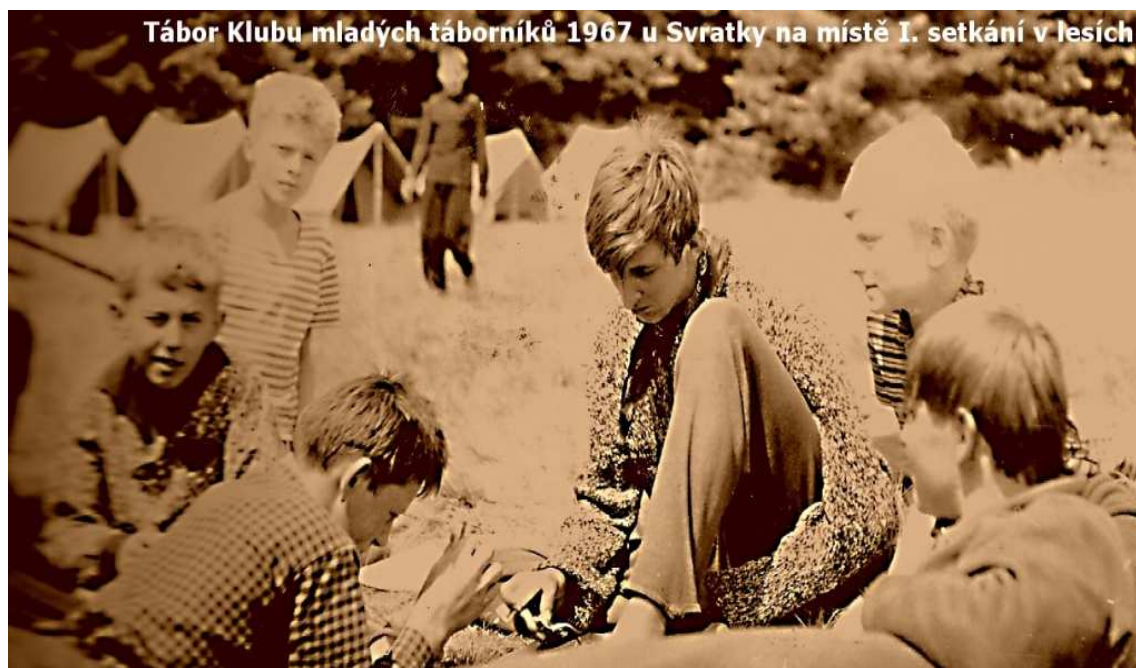
Ústřední tábornickou školu jsem absolvoval v roce 1965. Přiznám se však, že pro mne zase tak něčím novým z technických předmětů nebyla. Snad jen práci s lanem a základy horolezectví. Tábornické výpravy jsme prováděli po válce ve skautu, bez nějakých omezení i v Pionýru - pamatuji se na jeden pěkný tábor o pololetních prázdninách na chatě na Rendlíčku, kam se dalo dorazit ze Žďáru jen na lyžích a kam jsme si tak na zádech museli donést i stravu na celý týden. Další technické znalosti jsem získal v Kremnických horách, kde jsme trávili občasné víkendové výlety v celťových stanech na Kremničáku a jeho pláních, nehledě na znalost orientace podle mapy a buzoly. Z ÚTŠ jsem si především odnesl touhu se s někým o tyto dávné i nově nabyté znalosti a dovednosti dělit. Měl jsem štěstí. Již při příchodu do Uherského Hradiště z vojenské pilotky jsem spolu s několika vrstevníky z tehdejších Strojíren první pětiletky založil při závodním klubu klub mládeže, který se sice turistice věnoval jen okrajově, ale vytvořil pro ní materiální předpoklady. V druhé polovině šedesátých let pak tento klub navázal úzkou spolupráci s tehdy zřízeným Domem pionýrů a na tu dobu rozvinul v Uherském Hradišti nebývalou aktivitu. Klub mládeže se proslavil divadélkem malých forem ORIGO, Hudbou mladých i bigbítvou kapelou Čmeláci a westernovou kapelou Wanderes. Ve spolupráci s Domem pionýrů a především s jeho pracovníkem Vojtěchem Vackem se v Hradišti odehrály Panhradištské hry, študáci uspořádali několik majálesů, vznikl klub šikovných školáků a školaček, debatní klub a hlavně - klub mladých táborníků s několika tábornickými kluby(tábory) - Orion, Malá Medvědice, Malá Vega a mnoha dalšími.

Jak už bylo popsáno v úvodním pojednání, tábornictví vznikalo na půdě Československého svazu mládeže. Vzhledem k nebývalému zájmu, nevím ovšem příčiněním koho, vznikly na tehdy, profesionálními pracovníky tvořených krajských výborech ČSM i profesionální táborníci, vlastně metodici, kteří měli za pracovní náplň tábornické myšlenky, dovednosti a znalosti šířit a organizovat jejich rozvoj a osvětu. Brzy vznikly vedle Slunečné paseky další střediska tábornictví - tehdy místa Krajských tábornických škol. Jejimi instruktory se stali absolventi úteešek a jejich absolventi pak vedoucími tábornických klubů a trampských osad. Proslavená KTŠ Jihomoravského kraje se nacházela pod nevyšší horou

Vysočiny - Javořicí v Klátovci a jako první zařadila do výuky i jízdu na koních. Díky těmto školám získaly desítky zájemců základní informace o tábornictví, mnozí trampí na nich rozšířili své dosavadní dovednosti a přes obvyklou vysokou úmrtnost těchto absolventů se jich našel dostatek, aby vytvářeli a vedli kolektivy svých mladších kamarádů či vrstevníků. K úplnosti je nutno ještě dodat, že všechny tábornické školy byly bohatě přes ČSM dotovány a nechci se mýlit, ale jejich absolvování bylo bezplatné, i s proplaceným cestovným.

Období činnosti Klubu mladých táborníků v Uherském Hradišti kulminovalo těsně před rokem 1968. Táborníci pořádali v průběhu celého roku celou řadu srazů se soutěžími tábornických dovedností, slavnostními ohni, v období prázdnin pak s klasickými stanovými tábory. K tomu jsme využívali pohostinství odborů - tehdy ROH, které nám poskytly, nebo zakoupily potřebné materiální vybavení pro tyto tábory. My jsme jim na oplátku na tyto tábory vzali i děti jejich zaměstnanců. Dnes už taky starší pánové, jako je třeba Kokin, Píďala, Vojta a další jistě vzpomínají s láskou na chvíle na táborech na Horní Bečvě, ve Svratce, na Hronu, na Brankopech, či na říčce Černé pod Slepíčími horami v Jižních Čechách. Tady je výňatek ze staré kroniky Medvědice:

„Kronika tábora Medvědice se měla začít psát již mnohem dřív, protože tahle skupina vznikla již před dvěma lety. Zásluhou vedoucího Boba Stránského a jeho několika spolupracovníků zanechává si tato skupiny mladých chlapců trvalou činnost, která je zaměřena k upevnění jejich charakteru, zdraví, samostatnosti a tělesné zdatnosti. Začínáme psát kroniku teprve od našeho tábora pod Zkamenělým zámkem u městečka Svratka na Vysočině, který proběhl od 30. července do 13. srpna 1967.

Cestu až do místa tábora nechci podrobně popisovat. Byla zaplněna družnou zábavou a veselím. Přijelo se a hurá do příprava k vybudování tábora. My všichni. Skupiny tygrů, bobrů, kajmanů, medvíďat, zubrů, zajíců, srnek a lišáků. Pustili jsme se s dobrou náladou a chutí do práce podle příkazů vedoucích. Za krátko byly postaveny stany v přesných zákrytech, vybudována všechna pomocná zařízení, jako je kuchyň, odpadové jámy, latríny a sklepy. Následující dny jsme dokončili všechny práce, potřebné k našemu čtrnáctidennímu pobytu v přírodě. Každý den začínal budíčkem, rozcvíčkou a nástupem k vztyčení státní vlajky. Každý den probíhal podle programu, vyhlášeného při nástupu vedoucími jednotlivých táborů. Náplň dne byla velmi pestrá. Z pracovních úkolů to byly zejména: služba v kuchyni, ke které též patřilo nakupování a dovezení zásob z blízké vesnice Cikánka, včetně doručení a převzetí pošty, chystání paliva, držení nočních hlídek a jiné. Po splnění pracovních úkonů následovala zábava. Byly to ale vlastně tvrdé boje v soutěžích jako jsou například denní a noční orientační závody, střelba lukem, dřevařský sedmiboj, tábornická tvořivost a zejména soutěž, která nás nejvíce zaujala - MEDVĚDÍ STOPOU. Úkolem této hry bylo nalezení dobře ukrytých písmen, která dohromady tvoří tajenku, jež je klíčem k objevení vtipně ukrytého pokladu. V pokladu byla kronika a tábornické deníčky pro každého člena Medvědice. V celkovém hodnocení soutěží se nejlépe umístila Medvědice před Malou Vegou a Casiopejí. Nejlepší skupina tygrů z Medvědice byla odměněna červenými barety. Nedá se ani popsat slovy, kolik krásných zážitků jsme prožili v čisté přírodě, za ranních úsvitů, v žáru slunce za soumraků, při táborových ohních, na nočních hlídkách a při vzrušujících hrách. Čtrnáct dnů uteklo a nám se zdá, že jsme přijeli teprve včera. Nastal čas rozloučení s táborem a s krásnou přírodou, na kterou budeme dlouho vzpomínat a vždy se k ní rádi vrátet.

Jiří Jakeš - Kokin. ..

Tábornické kluby a 1. a 2. SETKÁNÍ V LESÍCH.

Někdy na přelomu let 1965/66 vstupují do platnosti: Zásady pro zřizování a činnost tábornických klubů (TK). Jde o materiál ÚV ČSM z dílny tehdejšího TVB oddělení za přispění instruktorů ústřední tábornické školy. I z dnešního pohledu jsem v tomto materiálu nenašel nic, k čemu bychom se dnes již nechtěli hlásit. Samozřejmě kromě názvů organizačních složek té doby. Už v dopise z ÚVČSM, datovaného 7. dubna 1966 a podepsaného Václavem Vlčkem, tehdy pracovníkem TVB oddělení ÚV ČSM se vyzývají absolventi ÚTŠ k jejich zakládání. Podle tohoto materiálu je posláním tábornických klubů rozvíjet přirozené touhy mladých lidí o romantický pobyt v přírodě a to formou pěších, vodáckých, lyžařských i cyklistických výletů výprav a putovních táborů. Využitím sportovních prvků z lukostřelby, juda, plavání, orientačních závodů, přespolních běhů, míčových her a dalších sportů. Kluby mají vést své členy k tábornickým dovednostem a návykům jako jsou „bivakování“, vaření v přírodě, práce s tábornickým nářadím, práce s lanem apod. Mají pěstovat lásku je jejich členů k přírodě a k její ochraně naučit je v ní pohybovat. Táborníci mají mezi sebou vytvářet dobré a kamarádské vztahy, být čestní, skromní, mít zdravé sebevědomí k otevřenému a přímému jednání.

Mají vytvářet takové prostředí, v němž není místa pro sobeckost, pohodlnost, lajdáctví, pokrytectví, alkoholismus a jiné negativní jevy. Myslím si, že kdyby si dnes dodržování těchto zásad vytýčily jednotlivé poslanecké kluby, byl náš život bohatší a krásnější.

Táborské kluby, jako zcela samostatné organizační jednotky s nejmenším počtem 5 členů se mohly tvořit u všech stupňů organizací ČSM, pionýrských domů a kulturních a osvětových domů jak ROH, tak i národních výborů. Táborské kluby měly právo vypracovat a pro svůj život přijímat vlastní zásady, kterými se řídily, volit ze svého středu vedení klubu, rozhodovat o přijetí a vyloučení členů, stanovit si svůj název a symboliku, zavést klubové příspěvky a získávat další potřebné finanční prostředky pro svoji činnost – stavbu chat, táborů, kluboven apod. Nikde se bohužel nehovoří o právní subjektivitě. To ale v té době nebylo zřejmě důležité. S absolventy táborských škol je udržována jednotlivými TB odděleními ústředí a krajů čilá korespondence, mající za cíl co největší rozmach činnosti táborských klubů. V Uherském Hradišti vznikly tyto kluby jako výsledek spolupráce tehdejšího Okresního domu pionýrů a mládeže a ZK ROH tehdy Strojíren první pětiletky.

Ve dnech 27. - 29. května 1966 se uskutečnilo 1.SETKÁNÍ V LESÍCH. Organizátorem byl štáb, složený z absolventů ÚTŠ pod vedením tehdejšího vedoucího oddělení TVB ÚV ČSM Josefa Valenty a pracovníka tohoto oddělení Václava Vlčka. TVB oddělení se v té době skládalo z mladých absolventů FTVS UK. Za místo setkání byla vybrána paseka v lese mezi Zkameněným zámekem a zámečkem Karlštejn u městečka Svatka na Novoměstsku na Vysočině. Další rok jsme tutéž louku využili pro náš tábor KMT. Bohužel, akci doprovázelo velmi nepříjemné počasí. Celý týden vytrvale přšelo a teploty poklesly pod 10 stupňů. Řada plánovaných aktivit tak nemohla být uskutečněna. Proto na podzim, ve dnech 30.9. až 2.10.1966 proběhlo na téže místě . 2.SETKÁNÍ V LESÍCH s menší pompou, ale to s větším úspěchem. Na pasece i v lese kolem proběhla celá řada soutěží, orientačních závodů a her, proběhly rychlokurzy lukostřelby a hodů bumerangem, večer se uskutečnil

velký táborový oheň se soutěží ve hře na kytaru. V neděli dopoledne se pak besedovalo o táborském hnutí. Pozvánku na toto setkání již podepsal vedle Václava Vlčka i nový vedoucí TVB oddělení ÚV ČSM a pozdější vrchní úředník ČTU, Olda Janota.

Tomuto 2. Setkání v lesích předcházelo v našem, tehdy Jihomoravském kraji, sročení účastníků táborských škol a jejich klubů u rybníka Zejhral v Klátovci pod Javořicí, kde sídlila tehdy slavná KTŠ Jihomoravského kraje. Sročení se uskutečnilo ve dnech 26.- 28.8. 1966. Organizátory byli instruktoři KTŠ pod vedením „krajáneků“ Franty Rabase a Honzy Hochmana, pozdějšího náčelníka ČTU:

Začátkem zimy téhož roku začala i příprava instruktorů zimní táborské činnosti. V únoru roku 1966 na Výrovce, v Krkonoších, proběhla první ZIMNÍ ÚSTŘEDNÍ TÁBORNICKÁ ŠKOLA.

Ve dnech 8. - 11. prosince 1966 se na Luční boudě v Krkonoších uskutečnilo další setkání zájemců o zimní táborskou činnost s praktickým zimním výcvikem ve stavbě igloo, lyžařským přesunem, zimní orientací a dalšími prvky.

Bouřlivý rok 1968 - rok vzniku České táborské unie.

Na podzim v roce 1967 se schází v Letovicích CELOSTÁTNÍ AKTIV TÁBORNÍKŮ. Nebyl jsem na něm přítomen a v mém archivu nejsou žádné dokumenty z tohoto aktivu. Z dalších dokumentů však vyplývá, že na tomto aktivu byl zvolen ÚSTŘEDNÍ ŠTÁB TÁBORNICTVÍ. Samozřejmě, jako součást ČSM.

Pražské jaro zasáhlo i do mládežnického hnutí. Junáci vyhlásili, že obnovují svojí organizaci, hledá se model změny struktury dosud jednotné mládežnické organizace. A tím modelem se stává atomizace hnutí. Právě jak první se odtrhují zájmová hnutí a táborníci jako nejprvnější. . Odrhnutí je ale příliš silné slovo. Zůstávají v hospodářském područí stávajícího ČSM a v jeho orgánech bojují nejdříve o formální samostatnost a pak samozřejmě o převod financí, které do ČSM plynou ze státního rozpočtu přes Národní frontu. „Dne 30. března 1968 (podle oficiálního zápisu, jiné údaje hovoří o 27.březnu) se sešel v budově ústředního výboru ČSM ústřední štáb tábornictví, zvolený na celostátním aktivu táborníků v Letovicích, rozšířený o zástupce krajských a okresních tábornických štábů.“ Na tomto jednání bylo rozhodnuto o ustavení a rozvoji tábornické organizace jako **federální složky budoucí federace mládeže**. I táborníci, jak vidno, počítali s tím, že místo jednotné organizace bude fungovat sjednocující organizace - federace samostatných organizací. V zápisu dále stojí: "Hlavní pozornost, jako dosud, budou českoslovenští táborníci věnovat spolupráci s trampským hnutím, které je zcela volné a budoucí tábornická organizace bude svojí volností i programem trampskému hnutí vyhovovat. V případě, že budou táborníci požádáni, vyjdou vstříc k podpoře mladých kolektivů. Štáb bere na vědomí, že v období rozvoje zájmových organizací dojde pravděpodobně k přesunům uvnitř i vně nově vznikajících organizací. Tábornická organizace, i když neurčuje věkovou hranici, předpokládá, že bude sdružovat zejména mládež od 15. let."

Zasedání rozhodlo dále nazvat novou organizaci **Čs. tábornická unie**, zvolilo šestičlenné vedení, jež tvořili:- Jan Hochman, dosavadní náčelník a uvolněný pracovník KV ČSM v Brně (současně byl zvolen ústředním náčelníkem Čs.tábornické unie), Václav Vlček, dosavadní pracovník TVB oddělení ÚV ČSM, (tajemník a tiskový mluvčí), Josef Hájek, dosavadní vedoucí TVB oddělení ÚV ČSM, Ivan Oukropec, dosavadní člen předsednictva OV ČSM Prahy 5, Ladislav Digrin, člen krajského štábu táborníků a Jiří Ryvola, jmenovaný štábem do placené funkce redaktora v Mladé frontě jako šefredaktor časopisu STEZKA.)

Současně štáb zvolil Jana Hochmana a Václava Vlčka jako zástupce unie do Výkonného výboru ÚV ČSM, Josefa Hájka do mezinárodní komise VV ÚV ČSM a Jiřího Ryvolu do komise tiskové.

Cesta k oficiálnímu vytvoření nové organizace vedla ještě přes ustavující sněm (ten proběhl 27. - 28.6.1968 na Slunečné pasece) a registrací u ministerstva. vnitřně podle ustanovení par. 2 zákona 68/1951 Sb. (18. listopadu 1968).

Krajský poradní oheň tehdy Jihomoravského kraje byl svolán na Zouvalku u Brněnské přehrady 6.dubna 1968.

20. dubna 1968 je svolán na Stříbrnou paseku u Šandorovy hájenky v Chřibech PORADNÍ OHEŇ trampů, samotářů a táborníků našeho okresu. Na něm bylo sestaveno a odsouhlaseno

USTAVUJÍCÍ PROHLÁŠENÍ RADY NÁČELNÍKŮ TÁBORNICKÉ UNIE OKRESU UH.HRADIŠTĚ.

Zrodila nás bouřlivá doba posledních let. Vyrůstali jsme na ideové půdě Československého svazu mládeže, ale nemínili jsme se nikdy bezhlavě podřizovat jeho placeným funkcionářům. Našli jsme v tábornictví odpověď na řadu současných požadavků části mládeže. Byli jsme ochotni spolupracovat se všemi institucemi, které byly ochotny tuto spolupráci provádět. Prakticky jsme pak spolupracovali ani ne tak s institucemi, jako s lidmi v těchto institucích, kteří měli stejné názory, jako jsme měli my. Měli jsme možnost provádět svoji činnost na půdě a s prostředky Sdruženého závodního klubu a Okresního domu pionýrů a mládeže v Uh.Hradišti. Tyto instituce v té době vedli J. Hubáček a Zd. Posselt. Chápeme rovněž, že naše činnost byla umožněna díky tvůrčímu zaměření a ne bezvýznamnému postavení KLUBU MLÁDEŽE v systému Sdruženého závodního klubu a smlouvy mezi oběma výše uvedenými institucemi. Podporovali jsme i ostatní zájmová hnutí mládeže, diametrálně odlišná od našeho zaměření a hledali jsme spíše to, co nás spojuje, jak co nás rozděluje. Hledali jsme i cesty k pravověrným trampům i bývalým skautům. Ve své činnosti, cílech a programové náplni jsme vycházeli z toho, co před námi vytvořili Setton, Elstner, Foglar. Brali jsme podněty z woodcraftu, skautingu i turistiky. Vychovali nás tábornické školy. Čerpali jsme i z metodických materiálů ČSM. V zájmu pravdy musíme říci, že ve své praktické činnosti jsme nacházeli spíše pochopení, jak překážky a že jsme za své názory nebyli perzekuováni, ani nijak a nikým ovlivňováni. Zůstane ovšem paradoxem, že nejméně podpory a pochopení se nám dostalo od předsednictva OV ČSM, které se svým rozhodnutím vůči okresní tábornické škole neblaze zapsalo do krátké historie našeho hnutí. Stáli jsme vždy na straně progresivních sil. Používali jsme k vyjádření našich názorů tribuny oficiálních orgánů.

Již v roce 1966 přednesl Vojta Vacke návrh na federalizaci mládežnické organizace. V dalším roce jsme pak využili tribuny okresní konference ČSM ke kritice praktického provádění demokracie v naší společnosti a vyslovili nesouhlas se závěry V. sjezdu ČSM. Na půdě SZ jsme pak po velmi tvrdém boji obhájili svoji koncepci. Tábornické hnutí je a bylo v našem okrese reprezentováno především Rudou Blahou, Jurou Horsákem, Bobem Stránským a Vojtěchem Vackem. Později se přidali Svat'a Pučálík, Ota Goldmann, Luboš Kříž a další. Ve své činnosti a působení jsme se zaměřili na dvě věkové skupiny.

1. děti od 10. do 15. let,

2. adolescenty. První skupinu prezentovaly útvary Klubu mladých táborníků, druhou pak Klub devátáků a Klub E. V druhé skupině jsme však nedosáhli předpokládaných cílů a proto

se nyní soustředíme na skupinu první. Proto jsme také vřele přivítali zprávy o znovu-obnovení Junáka a byli jsme ochotni se se svými útvary zařadit do jeho řad. Po řadě diskusí a besed se starými skauty, pamětníky a po prozkoumání programů všech obnovených a nově vznikajících organizací dětí a mládeže, které jsou postaveny na základech lesní moudrosti, přihlašujeme se aktivně k hnutí za vytvoření samostatné tábornické organizace.

Sešli jsme se u poradního ohně na Stříbrné pasece dne 20.dubna 1968, abychom vytvořili základ této organizace v našem okrese a zvolili okresní radu této vznikající organizace. Souhlasíme s dále uvedeným posláním a nejbližšími úkoly této okresní rady:

V rámci volného a dobrovolného sdružení tábornických kolektivů, trampských osad a samotářů, na základě zásad Tábornické unie bude okresní rada zejména:

1. úzce spolupracovat s okresním vedením Junáka, Československého pionýra a ostatními dětskými organizacemi zejména v otázkách společných akcí, přípravy vedoucích, vztahu k letním táborem ROH a k vztahům k ostatním společenským organizacím a státním orgánům. Okresní rada bude usilovat o to, aby Tábornická unie historicky prozkoumala důvody a skutečné příčiny zániku Junáka v roce 1949 a v tomto směru opravila výklad své historie.
2. organizovat okresní, středisková a oblastní setkání a srazy, kde formou soutěží se bude porovnávat úroveň znalostí, dovedností a sportovních výkonů jednotlivých členů unie.
3. organizovat tábornické školy a vysílat členy unie d ústředních tábornických škol.
4. archivovat výsledky tábornické činnosti v okrese.
5. usilovat o vybudování vlastní materiální základny .
6. ve spolupráci s ostatními organizacemi usilovat o slevy jízdného ve veřejné dopravě pro dětské kolektivy
7. poskytovat informace zájemcům o tábornickou činnost jak v okresním městě, tak v přirozených tábornických základnách.
8. obhajovat zájmy unie v okresním orgánu federace mládežnických organizací.
9. udělovat a odebírat právní subjektivitu registrovaným kolektivům unie v okrese.

Na poradním ohni byla zvolena i okresní rada o složení: Bob Stránský, Luboš Kříž, Ruda Blaha, Jiří Horský a Vojtěch Vacke.

7. a 28. dubna 1968 uspořádala T.O. Medvědice z pověření krajské rady Krajské setkání na Barborce. O tomto setkání je zapsáno v kronice unie.

„ Šedesát lidíček přišlo v sobotu ráno bojovat na louku pod Barborkou. Setkání bylo zcela záležitostí Hradišťáků. Přijedší trampové zmizeli většinou hned po ránu dole v hospodě a s nimi i naše černé ovce – Luboš a Ivana. Boj o trofej se rozpoutal převážně mezi Orionem, Malou Vegou, Medvědicí, Černou Andromedou a Stříbrnou Lunou. Na skalách pod Barborkou zápasil Jura s pěti desítkami dychtivých zájemců o slanění a lanovku. Zdařilé dopoledne rozrušil jen předseda místního JZD, který nám kázal okamžitě pustit rekreační louku. Nepomohla ani nabídka na úklid sena. Přes jeho výhrůžky rozhodli se organizátoři louku neopustit, byť v poměru 2:1. Po poledni se začali scházet opravdoví trampí a ostatní táborníci z jiných okresů. Přijel i Honza Hochman, toho času náčelník vznikající Tábornické unie. Táborák skončil díky náhlému dešti poměrně brzy. Příjemně překvapil Sony Ivojí novou písničkou o Medvědicí. Pozornost večera upoutali svým vyprávěním

Mňauk z Blanska a Vojta. K večeru se zaplnilo místo kolem táborového ohně více jak stovkou účastníků. Deset táborníků z Otrokovic dorazilo pěšky uprostřed večerního programu u ohně. Medaile se rozdávaly v neděli dopoledne na Barborce. Velice mile překvapili svým umístěním táborníci ze začínající Stříbrné Luny.“

Příprava ustavujícího sněmu.

29. dubna 1968 se schází ústřední štáb tehdy nazvané Československé tábornické unie-(ČSTU). Nutno předem předeslat, že myšlenky tábornictví na Slovensko v té době dosud nedorazily a my v Českých zemích jsme jednali za Slováky o nich, bez nich. Krajské štáby táborníků a okresní rady náčelníků fungovali jen v Českých zemích a to ještě ne všude. Nicméně, až do ustavujícího sněmu se tento problém vůbec nebral v potaz.

Vedení na tomto jednání informovalo ústřední štáb o tom, že vypracovalo návrh organizačního řádu unie, vypracovalo dohodu o předání TVB oddělen na ÚV a KV ČSM

Tábornické unii a to na základě podepsané dohody mezi Výkonným výborem ČSM a vedením ústředního štábu Čs.

Tábornické unie a jednalo s vydavatelstvím Mladá Fronta o vydávání časopisu STEZKA pro všechny, kteří chodí do přírody. Před ustavujícím sněmem zabezpečovalo vedení přípravu sněmů krajských. Současně probíhá příprava ústředních tábornických škol - všeobecné a vodácké, Setkání v lesích a průběžně probíhá registrace tábornických klubů.

Dále ústřední štáb projednal přípravu ustavujícího sněmu organizace. Termín stanovil na

28. - 30.6.1968, místo Slunečná paseka. Jmenoval přípravný štáb sněmu o složení:

Vlček, Digrin, Oukropec, Studený a Gintel. Sněm bude volit část ústředního štábu (další část ústředního štábu volí krajské sněmy - JM, SČ a Praha po 3 zástupcích, ostatní kraje po dvou).

Sněm dále přímo volí náčelníka unie. Štáb jmenoval volební komisi sněmu o složení: Neoral, Ragas, Koczán, Studený, Srdínko a Fuchs. Ústřední štáb rovněž schválil kandidátku štábu pro tyto volby a do ustavujícím sněmem voleného ústředního štábu navrhl kamarády Snopka, Weigla (dnes herce Divadla Járy Cimrmana), Vlčka, Rejžka, Dvořáka - dnes místopředsedu Českého olympijského výboru), Šimáně dnes nestora DUHY, hnutí Březových lístků a zakladatele mikrokolektivů časopisu ABC, Studeného, Fuchse, Křížka , Wabiho Ryvolu a Biffera. Navrhl rovněž kandidátku na náčelníka unie a to kamarády Hochmana, Oukropce, Koczána a Stránského s tím, že současný ústřední štáb bude obhajovat za náčelníka Jan Hochmana. Štáb rovněž stanovil počty mandátů pro volby delegátů na jednotlivých krajských sněmech a to ZČ, JM, SČ po 20, Praha, VČ, SM po 15, StČ a JČ po 10 mandátech.

Ústřední štáb vzal rovněž na vědomí abdikaci Josefa Hájka jak ze štábu, tak z funkce vedoucího ústředního oddělení tábournictví. Štáb rovněž uložil vedení vstoupit do jednání se slovenskými tábourníky a vytvořit tříčlennou finanční skupinu.

Ustavující sněm tábournické unie.

23.5.1968 se v Praze schází ústřední štáb tábournictví na své předposlední schůzi. Hlavním bodem jednání jsou samozřejmě poslední organizační a programové otázky přípravy ustavujícího sněmu.

Ústřední štáb tábournictví byl zatím stále orgánem ČSM a plénum ÚV ČSM, aparát a především jeho hospodářské oddělení bylo nutno nadále respektovat, předkládat zprávy a jednat a jednat. Vedení ústředního štábu tedy vyjednalo jeho zastoupení ve vedení ÚV ČSM, jednalo s CKM, jednalo s vydavatelstvím MF o vydávání Stezky, jednání s vedoucím hospodářem ÚV ČSM Kupcem o perspektivách financování tábournické unie. ČSM bylo financováno ze státního rozpočtu prostřednictvím Národní fronty a ani budoucí Tábournická unie s odtržením od tohoto zdroje nepočítala. Stále měla k dispozici na každém KV ČSM jednoho placeného pracovníka ČSM a v Praze celé oddělení, placené z prostředků ČSM. . Uskutečnilo se i jednání s obnovenou Ligou lesní moudrosti. Ta se stala po sněmu součástí České tábournické unie. Jednání se Slovenskem i dosud zůstalo na mrtvém bodě, byla dohodnuta pouze konzultativní spolupráce na úrovni tři plus tři zástupci. Konzultativní schůzka se ovšem do ustavujícího sněmu nekonala. Štáb se

Jan Hochman,
první náčelník ČTU

Andží - TK Malá Medvědice

samozřejmě zabýval i přípravou letní činnosti, zejména stavem přípravy tábournických škol - ústřední, krajských a okresních a Setkáním v lesích, které bylo připraveno uprostřed měsíce srpna. V tu dobu byla nahlášena příprava 27 okresních tábournických škol. Kamarád Allan Gintel je pověřen vypracováním statutu kolegia pro mezinárodní styky, kamarádi Vlček, Snopek, Weigel a Beneš jsou pověřeni přípravou ÚTŠ a co je pro nás zajímavé - Vojta Vacke je pověřen účastí na setkání v Drážďanech místo Franty Ragaze.

Poslední schůzka ústředního štábu tábournictví se sešla na Slunečné pasece v době konání ustavujícího sněmu 27.6.1968. Tím historie tohoto štábu skončila. Sněm zvolil Nejvyšší radu, jako nejvyšší orgán tábournické unie mezi jeho sněmy. Ten však si po dvou letech přisvojil i úlohu, která mu ustavujícím sněmem nebyla dána a rozhodl bez sněmu o ukončení činnosti organizace.

Ustavující sněm se schází 29.června 1968 na Slunečné pasece. Je na něj zvoleno 130 delegátů.

A tady přepis článku z dobového tisku:

„ Naší přírodou není jen les a volnost, ale i člověk a vše krásné, co vytvořil. To je jedna z vět úvodního prohlášení Tábournické unie, která svolala na tuto sobotu a neděli svůj sněm na Slunečnou paseku od Křemešníkem. Z krajských

sněmů sem má přijet stotřicet zvolených delegátů. Účel tohoto shromáždění mladých lidí uprostřed lesů je v podstatě trojí:

- a) oficiálně prohlásit samostatnou organizaci, nazvanou Táborská unie.
- b) zvolit náčelníka, Nejvyšší radu a užší pětičlenné vedení, které by mělo být mozkovým centrem unie.
- c) Schválit základní dokument - Organizační řád unie (stanovy - pozn. autora) a stanovisko K federaci mládeže a Národní frontě.

Táborská unie, která přímo navazuje na několikaleté snahy o romantické a daleko přirozenější pojetí vztahů mladých lidí k přírodě, chce být výběrovou organizací, volně sdružujíc kluby, osady i jednotlivce. Na rozdíl od skautingu, jež se upíná svým pevným výchovným systémem ke školní mládeži, chce Unie naplnit zájem mladých především od 15 do 25 let a stav před své táborkníky vzory jako London, Holub, Amundsen, Hillary, Heyerdahl, Hanzelka a Zikmund a další. Členem se může stát každý občan ČSSR bez věkového omezení. ..

Sněm přijal navržený organizační řád. Za ústředního náčelníka zvolil kamarád Honzu Hochmana z Brna, za členy vedení pak Frantu Dvořáka, Karla Rejžka, Jardu Studeného, Vlastíka Snopka a Václava Vlčka. Zvolil rovněž Nejvyšší radu. Z našeho, tehdy Jihomoravského kraje byli do Nejvyšší rady zvoleni kamarádi Franta Ragaz, Pavel Šubrt a Bob Stránský.

Táborské školy v Táborské unii.

Nastaly prázdniny v roce 1968. Táborské školy a letní tábory probíhají poprvé jako akce České táborské unie. Konala se Ústřední táborská škola, Krajské táborské školy i Okresní táborské školy. V archivu jsem našel zápisy z návštěvy dvou KTŠek, Jihomoravské v Klátovci a Severomoravské v Budišovicích u Opavy, oba z pera tehdejšího pracovníka ústředí ČTU Allana Gintela.

Klátoveckou školu, vybudovanou brněnskými táborkníky v dobách ČSM pod vedením Honzy Hochmana, který v tom červenci 1968 už náčelníkoval celé unii, ten rok vedl Franta Ragaz. Díky Honzovi Hochmanovi byla pověst o ní velmi dobrá, ba i více než dobrá. A to konstatovala i Gintelova kontrolní zpráva. Cituji:

„Byl jsem přítomen výcviku, závodům i diskusím a byl jsem u toho čtyři dny, a tak snad mohu již napsat svůj názor. Nechal jsem ho uležet, zrekapituloval jsem vše ještě jednou a vyšlo z toho toto:

. Tábořiště, na kterém se škola nalézá, je skvělé a nemohu mu zcela nic vytknout, snad jen ty mouchy, kterých je tam všude dost. Táborské stavby snesou každou kritiku, až na ten záchod. Víím, že Táborská unie kašle na hygieniky, ale prosím vás, nekašlete alespoň na tu hygienu. Je v tom trochu rozdíl, ač ten hygienik má s tou hygienou občas také něco společného. A když už jsme u té hygieny. Doporučoval bych, aby s občas těm nezletilým frekventantům prohlédli nohy, či límeček od košile. Víím, k tábořnictví se to jaksi nehodí, ale člověku se zase hodí to, aby dbal na svou čistotu.

frekventantům prohlédli nohy, či límeček od košile. Víím, k tábornictví se to jaksi nehodí, ale člověku se zase hod to, aby dbal na svou čistotu.

V jednom stanu jsem učinil objev, bylo tam na policice narovnáno spoustu knih a jedna potřebnější než druhá. Patřily kamarádu Blond'ákoví. Našel jsem tam Listy Jurovi od Velena Fandrlíka, Skautův rok a jiné. Škoda, že byly dostupné jen úzkému kruhu zájemců. Nebo snad ne?

Jestliže mám něco ocenit, tak je to především zájem o dění ve škole. Přistihl jsem několikrát hloučky frekventantů jak diskutují mezi sebou o právě skončeném závodě, či jak připravují taktický plán pro závod další. Zájem byl skoro o vše veliký, alespoň se mě to tak zdálo. Chtěl bych ještě napsat, že někdy toho bylo v programu mnoho, někdy málo a zdálo se mi, že té hospody byl vždy dost. Soudím totiž, že není dobré, když ten sotva šestnáctiletý hoch *vyžunkve* za ten večer pět piv...

Setkal jsem se všude s ochotou povídat – polemizovat, něco dělat – to je velké plus tábornické školy v Klátovci. Nikomu zde není nic jedno, alespoň z instruktorů. A každý z nich se účastní pokud možno všeho i když vyjimky zde taky existují.

Těsně před mým odjezdem jsme zasedli s Frantou Ragasem ve stanu. Vedli jsme pak dlouhé řeči. On své, já také své a skoro ve všem jsme zaznamenali vzájemnou dohodu.

No a pak to pro mne vše skončilo. Rozloučení, cesta motorkou do Studené a pak autobusem do Prahy. Škola, kde jsem si poprvé, co jsem členem Tábornické unie zapřednášel o psychologii, kde se mě moc líbilo, kde bylo cítit, že něco z toho tábornictví přeci jenom vyleze. ..

Poznámka. Klátoveckou tábornickou školou prošla celá řada kamarádů z naší oblasti. Nejvýraznější z nich asi zůstává Luboš Kříž - Píďala. A ještě dovětek. Na letošní vernisáži výstavy k 40. letům ČTU mě jeden z absolventů uvedené školy předal dárek - rukávovou domovenku této školy, kterou doma uchoval 40 let.

Druhá zpráva z inspekční cesty na KTŠ v Budišovicích už tak příznivá nebyla. Škola byla zrušena, aniž její zrušení bylo na ústředí hlášeno.

V Uh. Hradišti v té době působila vedle registrovaných tábornických klubů unie i rada náčelníků – což byl okresní orgán unie v rámci Jihomoravského kraje. Jednotlivé tábornické oddíly v červenci absolvovaly letní tábory. Využily přitom v té době vstřícnost jednotlivých ZV ROH a tak tyto tábornické kluby provozovaly tyto tábory pod hlavičkou ZV ROH, zejména Jednoty Uh. Ostroh - Stanový tábor v Dolních Věstonicích či dva turnusy splutí Hronu jako putovní tábory pod křídly ZV ROH ČSAD Uh. Hradiště (TK Medvědice a TK Malá Vega). To umožnilo plně využít finančních možností, které tehdy odbory pro své tábory měly.

Rada náčelníků pracovala ve složení: Jura Horsák, Vojtěch Suchánek, Radek Válek, Svata Pučalík, Luboš Kříž a Bob Stránský. Koncem července měla na svém programu otázky praktické realizace letních táborů, přípravu OTŠ, ujednacení svého stanoviska k tehdejšímu výkonnému výboru ČSM, jehož úkolem bylo připravit podklady při vzniku okresního článku federace dětských a mládežnických organizací a převedení majetku OV ČSM jednotlivým novým dětským organizacím. Dohodla se rovněž s Junáky a Pionýry na společném kandidátovi těchto tří organizací do tehdejšího orgánu – OV Národní fronty. Stal se jím Zdeněk Posselt, tehdy ředitel DDM v Uh. Hradišti.

III. setkání v lesích a okupace.

Těsně před 21. srpnem 1968, ve dnech 16. až 18. srpna 1968, se na Slunečné pasece koná III. celostátní setkání v lesích, poprvé pod vlajkou České tábornické unie. V jeho rámci se koná i zasedání Nejvyšší rady. Nějaké náznaky blízké „bratrské pomoci“ se sice objevují na tábornických nástěnkách, ale do programu setkání, ani do jednání NR ani náznakem žádné neproniknou. NR dolad'uje znění stanov unie, jmenuje Honzu Hochmana jako svého zástupce do ÚV Národní fronty a Jardu Studeného do komise mládeže ÚV Národní fronty. Současně se rozhoduje, nedelegovat své zástupce do pléna ani komisí České národní rady, což byl v té době parlament pro České země. Na půdě Výkonného výboru ÚV ČSM se nadále bojuje o charakter budoucí federace dětských a mládežnických organizací. Přetrvávají snahy zachovat monopol, známý z dob ČSM. Naši koptovaní zástupci v tomto výkonném výboru proto dostávají od NR mandát na obhajobu **nezávislosti jednotlivých členských organizací federace v oblasti hospodářské, organizační, zahraničních styků, politické i reprezentační.**

A nyní opis Zpravodaje tábornického klubu Medvědice číslo 5 z 19. srpna 1968.

„V neděli o půlnoci se vrátila naše pětičlenná skupina z III. celostátního setkání v lesích, které proběhlo na Slunečné pasece. Není sice ověřena vavříny z tamějších soutěží, ale o to ani nešlo. Vždyť jen návštěva místa, které je symbolem tábornictví a které dalo a dává

Návrat z přírody

Pelhřimov (vv). — Spisovatel F. A. Elstner zapaloval slavnostní táborák při prvním setkání Čs. tábornické unie na Slunečné pasece u Pelhřimova. Na 500 táborníků z celé republiky se sjelo, aby si pohovořili a změřili své síly v zálesáckých i sportovních soutěžích. Vedle nočního orientačního závodu se soutěžilo v lukostřelbě, lesním desetiboji, dřevařském pě-

tiboji, lasování, nahazování lana a ve hře na kytaru. Setkání se zúčastnili také představitelé Ligy lesní moudrosti dr. Stárek, Junáka profesor Němec a Pionýra spisovatel Kryštofek. U slavnostního táboráku se zpívalo až dlouho do noci. Včera odpoledne, když se táborníci rozjížděli, bylo slyšet jejich pozdrav — Ahoj!

Článek z dobového tisku o III. Celostátním setkání v lesích.

III.setkání v lesích. Slunečná paseka srpen 1968

tomuto hnutí desítky **vyučených** táborníků, stojí za poznání. A což teprve prožít okamžik, kdy věhlasný cestovatel a spisovatel T.E.Estner zapaluje slavnostní oheň!

Vidět tu pestrou směsici tábornického a tramského vybavení, prožít tři dny mezi kamarády, táborníky, to byl opravdu zážitek na dlouhý čas. Naše výprava patřila k nejmladším. Zasáhla do bojů pouze v závodě Nápisy krále Ašóky, který přes vložené úsilí nezvládla a nepřiváží žádné trofeje, Alespoň se ukázalo, čemu všemu se ještě budeme muset naučit."

Okupace 21. srpna 1968 znamenala pro táborníky ztrátu vzájemných kontaktů. Rada náčelníků v Uh. Hradišti se proto úzce podílela na podpoře nesouhlasných akcí s okupací na poli tehdy Výkonného výboru OV ČSM v Uh.Hradišti.

27.8.1968 se Rada náčelníků ČTU podepisuje pod usnesení rozšířeného pléna OV ČSM našeho okresu, které požaduje:

*Nesouhlasíme s komuniké, jež bylo přijato na jednání mezi vládou ČSSR a SSSR v Moskvě z těchto důvodů:

*Nesouhlasíme se změnou názvu okupace za dočasný pobyt spojeneckých vojsk Varšavské smlouvy na našem území.

*Po událostech od začátku okupace nejsme ochotni být pro spojení s vládami, jež nyní zastupují lid země SSSR, NDR, BLR, PLR a MLR.

*Žádáme okamžitý odchod okupačních vojsk, neznáme jejich pobyt jako politickou realitu.

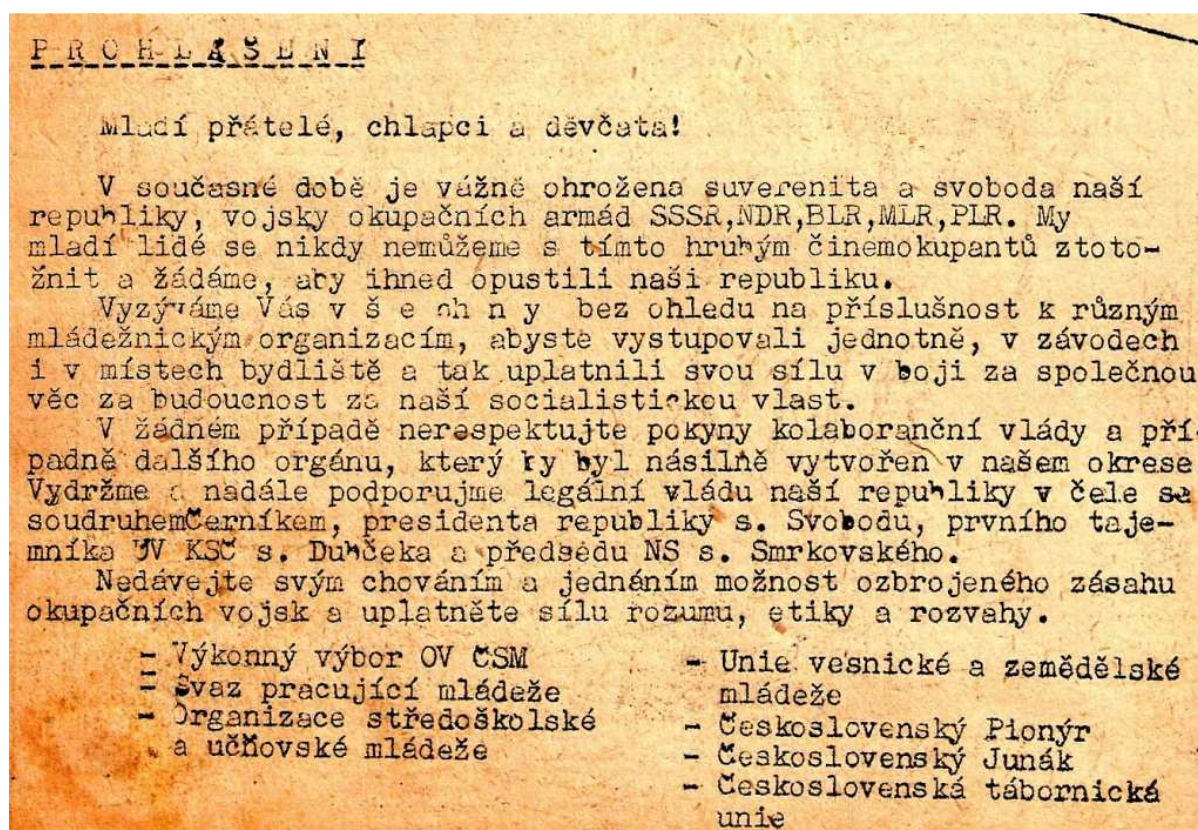
*Stojíme nadále za usnesením XIV. sjezdu KSČ, jímž byli vyloučeni z řad ÚV KSČ

někteří členové, jež nás zastupovali na jednání v Moskvě (Rigo, Indra, Bilak, Piller, Švestka). *Nesouhlasíme se stažením otázky agrese vůči ČSSR z pořadí jednání Rady bezpečnosti a Valného shromáždění OSN.

První měsíc po okupaci.

Okupace se stala realitou. Většina z nás byla ukonejšena, že nastoupená linie budování samostatných organizací zůstává a že je nutno napnout síly k jejich rozvoji. První zasedání nejvyšší rady v této nové situaci je svoláno na pátek 10.9.1968 do Prahy. Praha v té době zdaleka není klidným městem. Jednání se konalo ve známé budově na tehdejší náměstí Maxima Gorkého. Hned vedle u Jindřižské věže tehdy sídlil dočasně parlament a kousek vedle Československá televize. A tak jednání bylo přerušeno známým zvukem dávky z kulometu někde značně blízko, při níž jsme byli všichni v mžiku na podlaze a duchapřítomný Vašek se připlazil k vypínači, aby vypnul světla. Když jsme pak po schůzi procházeli liduprázdnou Jungmanovou ulicí, hledaje nějakou restauraci k povečeření a proti nám se vynořil transportér s kulometem a kulometčíkem, každý z nás hledal bezradně, kam by se schoval. Transportér přejel kolem nás sice nevšímavě, ale v nás by se krve nedořezal.

Jednání nejvyšší rady se však okupací zabývalo jen okrajově a to tím, že schválilo dodatečně podpisy představitelů ČTU na všech společných výzvách a prohlášeních Výkonného výboru tehdy ÚV ČSM, vyjadřujících nesouhlas s okupací.

Zabývalo se více hodnocením 3. Setkání v lesích, které se po poprvé konalo v srpnu pod vlajkou ČTU. Setkání dostalo známku 3. Bylo rozhodnuto pořádat Setkání v lesích každý rok v jiném kraji a za režie velkých rad.

Druhým stěžejním bodem byly otázky skutečného osamostatnění se táborské unie, zejména hospodářského. V rámci toho bylo rozhodnuto na měsíc říjen připravit seminář o dalším sledování unie.

Rada náčelníků v Uh. Hradišti pořádá již 14. září 1968 na Břestku svůj první seminář k táborskému. Závěry semináře: *I. Nelze hledat dělicí čáru mezi táborským, trampem a zálesákem, skautem, mezi těmi, jímž je vlastní pobyt v přírodě a láska k ní. Hlavním rysem táborského je volnost a bratrství, kamarádství. Táborský nemiluje vojáckování, strohost organizace. Táborský jde do přírody, leze na vrcholky hora běhá v blátě a dešti předně pro to, aby si dokázal sám sobě, že na to má. Dobrým táborským je především ten, kdo se umí pohybovat v přírodě, zná její taje, k přírodě a člověku ho poutá láska, je čestný a kamarádský. I táborskému potřebuje vůdčí osobnosti. Těm ovšem nestačí jen táborské znalosti, musí to být osobnosti s všeobecným rozhledem.*

2. V naší oblasti nevzniklo tábornictví na tradicích trampingu. Vzniklo jako nové hnutí, především u mladší generace, tehdy ještě dětí, díky tábornickým školám. Většinu členů naší oblasti přivedla k tábornictví touha po romantice, náročnosti a snaha po sebeuplatnění. Členové našich klubů a osad se od začátku nazývali táborníky a vytvořili si model ideálního táborníka. Jejich členství v tábornické unii je motivováno i bezpočtem mikrovztahů s vůdčími osobnostmi tábornictví. Tábornictví se tu nikdy nevázalo na ČSM a jeho OV, ale na Klub mládeže a Dům pionýrů. V tom je třeba vidět specifikum tábornictví na Slovácku.

3. Podstatou tábornictví je volnost. Proto je základní podmínkou vstupu klubů a osad do ČTU její nevázanost na centrální organizaci, ale možnost budování vlastních struktur, vlastních zásad práce. Cílem tábornictví podle nás je výchova čestného, cílevědomého a odborně zdatného člověka. Formou této výchovy pak činnost klubů a osad, tábornické školy a tábornické srazy. Unie musí mít výchovný systém, reprezentovaný systémem tábornických škol. Zároveň však musí dávat klubům a osadám volnost k vytváření vlastního systému výchovy.

4. Základní spojovací nití všech táborníků jsou podle nás tábornické srazy. Navrhujeme tyto srazy organizovat především oblastně, v centru několika klubů a osad a u výhodných komunikačních spojů. ..

Účastníci semináře k tábornictví pod Břestecskou skalou 1968

Rada náčelníků našeho okresu vydává svůj první zpravodaj po okupaci 19. září 1968. Vedle organizačních otázek (mimo jiné v ČTU se registrovala nově osada TAHITI z Uh.Ostrohu, vedená Samem), v něm rada oznamuje, že jsme se přihlásili k výzvě Služba vlasti, která spočívala v ignoraci okupačních vojsk a v pomoci národnímu hospodářství. Ta pro nás konkrétně znamenala pomoc při likvidaci polomu v lese Kladikov u Moravského Písku.

TK Medvědice na lesní brigádě - zpravování palomu na Kladikově

Ve dnech 28. a 29. září se pak uskutečnil oblastní sraz na pasece Šuláčka nad Pitínem. V jedné ze soutěží na srazu bylo nutno najít a rozšířovat vzkaz lidu království krále Ašóky nepřátelům.

Ten zněl: „*Náš lid má nezdolnou touhu po míru. To, že jsi na něj poslal své biřice uprostřed noci, jej nezastrašilo. Zpívá dál svoje písně a tančí své tance uprostřed lopoty nad skývou chleba. Když neodejdeš brzy zpátky domů, náš lid zanechá na čas písní a tanců. Vezme do svých pracovitých rukou cepy, ne proto, aby vydělával chléb náš vezdejší, ale proto, aby ochránil své království od hladových kobylek. Ujížděj rychle domů! Tvá země je dost široká a dlouhá. Nehledej štěstí a přátelství tam, kde ti nekvete.*“

Znám plno vůní - souhrn kapitol o historii tábornického hnutí z měsíčníku KLETRÁK, zpravodaje České tábornické unie, tábornického klubu KLETR z měsíců leden - září 2008.

Autor Bob Stránský. Pokračování najdete postupně na www.kletr.tk